

[Kristen Amby.]

skal respekteres af Lovgivningsmyndigheden, og det er den nuværende Forfatning til Hinder for, og for det andet, at kun et rent Etkammer-System i Virkeligheden kan give den Respekt for Valgdagen, som Demokratiet maa forudsætte, at alle, der erklærer, at de er Demokrater, vil vise.

Heroverfor vil jeg sige, hvad der jo er sagt fra mange andre Sider, at et Etkammer-System i sig selv overhovedet ikke yder nogen Garanti i saa Henseende. Hvis der skal flere Partier til at danne Basis for Regeringen, ogsaa flere Partier til at lave Love, saa er Kompromisset jo allerede indført i Folketinget. Dermed kan der heller ikke ydes nogen klar Respekt for Valgdagen, idet, som det ærede Medlem Hr. Pürschel meget rigtigt sagde, man her kan blande forskellige Ting sammen, saaledes at den Lovgivning, der kommer ud af et saadant uensartet Flertal, i Virkeligheden slet ikke svarer til Valgdagens Resultat.

Det er nu en Ting for sig, men noget andet er, at vi rent praktisk i den nærmest forudgaaende Tid har set, at man ikke har villet respektere en given Valgdag. Vi har hørt mange Forklaringer om den ændrede Stilling til Kronepolitikken fra Valget i 1932 til Januar 1933, men man er aldrig gaaet ind i en Realitetsdrøftelse angaaende sin ændrede Stilling, fordi man simpelt hen godt vidste, at her havde man i alt Fald gjort det, jeg før sagde: snydt Vælgerne — ikke de andres Vælgere, men sine egne.

Hvorfor blev man valgt den Dag? Ja, jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, at vi har den Regering, vi har, fordi Regeringspartierne, særlig her i Hovedstaden, og særlig det radikale Parti gennem „Politiken“ her i Hovedstaden med en Vælde, en Kraft og en Demagogi, som man for saa vidt maa beundre rent teknisk, erklærede, at de var de virksomme Vogtere af den danske Krone. Valgene i 1932 viste et stort Flertal i denne Sal for at bevare denne Krone, men ogsaa et stort Flertal i Landstinget — altsaa det Argument, man bruger for, at Landstinget nu skal væk, det demokratiske Argument, respekterer man jo ikke selv dèr, hvor man har haft Mulighed for at respektere det, idet man havde stort Flertal baade i Folketing og Landsting. Men fordi det passede i en given

Situation, satte man Vælgernes Dom fuldkommen til Side. Det er derfor, vi andre ikke har saa forfærdelig megen Respekt for de Herrers Tale om Demokrati, naar man har set deres — i Gaaseøjne — demokratiske Gerning.

Dernæst kom det ærede Medlem til at sige — og jeg tror i øvrigt ogsaa, han mente det —, at Demokratiet's Forudsætning er den, at Flertallets Synspunkt skal være Lov. Hvor staar det skrevet? Det er hverken en skreven eller en uskreven demokratisk Lov, at Flertallets Synspunkt skal være Lov. Den uskrevne parlamentariske Skik er den, at Flertallet skal regere, men jeg har ikke set i nogen demokratisk Forsamling, at Flertallets Synspunkt eo ipso bliver Lov. Tværtimod, ikke bare i Fagforeningerne, men i Brugsforeninger, i Mejerier og i alle Andelsselskaber er det jo ganske givet saaledes, at ingen Lovændring angaaende livsvigtige Interesser kan finde Sted uden med kvalificeret Majoritet. Det vil med andre Ord sige, at Demokratiet, hvor det virkelig virker, har sat sig selv Kauteler. Dèr har det sagt, at et Mindretal naturligvis, naar det drejer sig om livsvigtige Interesser, skal beskyttes. Er det saa ikke rimeligt, at man siger, at det samme dog maa gælde i Rigets Forfatning?

Naar jeg har stillet mig blandt de 8 Konservative, der ofte har været omtalt, og naar jeg i øvrigt hører til dem, der mener, der skal ske en Ændring i den nuværende Forfatning før eller senere, er det netop, fordi jeg mener, at livsvigtige Interesser for Landet ikke med den nuværende Forfatning er beskyttet mod et vilkaarligt Flertals Overgreb. Jeg indrømmer, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at det i Øjeblikket kan se saaledes ud, men hvor længe — det kan den næste Valgdag give os et Fingerpeg om.

Jeg paaskønner, at baade den højtærede Statsminister forleden Dag ved Finanslovbehandlingen, og i Gaar det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, ved Siden af megen Tale mod de Konservative om, at de i tidligere Tider ikke har villet beskytte Mindretallene, nu sagde, at de naturligvis gerne vilde vise Mindretallene Hensyn. Det lægger jeg nu ikke saa megen Vægt paa, men de sagde ogsaa: Det er jo ikke saa let at faa det indført i Lovgivnings-